

Goede herinneringen aan onze oud-bisschop Mgr. Smeets

“Lopen jij, goed bidden en gedráág je!” Die woorden van zijn moeder tijdens de processie 50 jaar geleden, had onze oud-bisschop, Mgr. Harrie Smeets, goed in zijn oren geknoopt. Hij sprak erover tijdens zijn bisschopswijding vijf jaar geleden. Helaas was onze oud-bisschop al geruime tijd ernstig ziek, hij leed aan een hersentumor. Mgr. Smeets is 63 jaar geworden. Inmiddels hebben we afscheid van hem genomen op 6 januari 2024.

We leven in een zeer uitdagende tijd. Samen met u hebben wij ook allerlei vragen over de toekomst van onze Kerk in Limburg. We kunnen alles behalve antwoord geven op al die vragen. Belangrijker is datgene wat God wil. Mgr. Smeets zei: *“Centraal is niet de vraag of ik alle antwoorden heb voor die weg de toekomst in. Niet met alle antwoorden op een rij, maar met de woorden uit het evangelie gaan we de toekomst in: ‘Mij geschiede naar uw woord’. Centraal is dat wij in onze Limburgse kerk openstaan voor Gods woord en dat laten werken in ons leven. Het gaat er niet om wat wij met Gods woord doen, maar om wat Gods woord met ons doet. Daarmee en daardoor durf ik samen met u de toekomst van de Limburgse kerk aan.”*

De parochie is niet slechts een gemeenschap waarvan men ‘gebruik kan maken’. Christus vraagt aan iedereen om zijn of haar talenten in te zetten voor de lokale gemeenschap. Wij horen als christenen bij elkaar. Laten we dat dan ook vertalen in onze Limburgse Kerk! Dat het nieuwe jaar 2024 een vruchtbaar jaar mag worden onder Gods zegen. Namens het kerkbestuur, pastoor G. Kessels

Gennep en Heijen, dank voor alles!

Op zondag 3 juli 2016 vierden we samen de Heilige Mis in de Martinuskerk van Gennep waarin pastoor Bouman afscheid nam en het stokje doorgaf aan mij. Ongeveer zeven en een half jaar ben ik hier pastoor geweest en eigenlijk kan ik samen met mijn kerkbestuursteam zeggen: wat loopt het goed! Wat jammer dat ik moet gaan. Normaal gesproken weet je dat je als pastoor zo’n tien tot vijftien jaar zal blijven. Mijn periode hier in Gennep en Heijen is daarom kort te noemen en de overgang naar mijn nieuwe plek in Echt, precies tussen Kerstmis en Pasen in, is allesbehalve ideaal. Maar in deze tijd en omstandigheden waarin de Kerk zich nu verkeert zul je als kerkbestuursteam en als priester je flexibel en dienstbaar moeten opstellen, vertrouwend op de Heer.

We begonnen in de zomer van 2016 met de net geclusterde parochies van Gennep. De parochianen en de kerkbestuursleden moesten er nog erg aan wennen dat de heilige Martinusparochie en de heilige Norbertusparochie nu een eenheid vormden. Daarnaast moesten we ook aan elkaar wennen, de parochianen aan de nieuwe pastoor en vice versa. Na een lange periode met deken Huisman en een korte periode met pastoor Bouman kwam nu weer een andere pastoor, met een ander karakter, met andere accenten...best even wennen. Maar na enkele jaren waren we een hecht team aan het worden. Je merkt na zeven en een half jaar toch duidelijk hoe je een vriendschapsband hebt opgebouwd, hoe vertrouwt je bent geworden met deze omgeving.

Samen-kerk-zijn vraagt van ons, vooral in de komende decennia, dat we werken aan een missionaire kerk! Het vormt een uitdaging voor ons allemaal. Het betekent dat we sommige gebruiken, gemakken en gewoontes moeten loslaten. Het betekent een verandering van kerkelijke structuur in ons bisdom Roermond, in dekenaat Venray en in onze eigen parochiegemeenschap. Concreet hadden we dit ervaren toen ons parochiecluster werd uitgebreid met de parochie H.Dionysius van Heijen. Niet lang daarna werden we een parochiefederatie met één kerkbestuur en één exploitatie. We merken dat we als Kerk meer vanuit een centraal orgaan bestuurd worden. Gelukkig kunnen we wel blijven rekenen op de lokale raden en parochievrijwilligers, waarvoor veel dank!

Enkele jaren geleden kreeg ik naast mijn benoeming als pastoor van Gennep en Heijen tevens een benoeming als docent op het Grootseminarie Rolduc en op het Theologisch Instituut Rolduc. Voor onze parochiefederatie en mijzelf was dit best weer een verandering, want een extra benoeming betekent altijd weer een herindeling van je tijd en beschikbaarheid. Daarom betekende het veel voor mij dat we als team op elkaar

konden vertrouwen en ook deze uitdaging met optimisme tegemoet gingen. Dat zegt iets over de kracht van een echte gemeenschap.

Naar mijn overtuiging heeft de patroonheilige van Gennep en omstreken, Norbertus, een handje meegeholpen om van de parochiefederatie een echte gemeenschap te maken. “Sint Norbertus blijven we eren, Zoon van Genneps grondgebied. Veilig onder zijne hoede, doen wij onzen plicht gestand. Immer naarstig, blij te moede, trouw aan God en vaderland” (Genneps volkslied). Die gemeenschapszin werd meer en meer gedragen door de hele parochiegemeenschap, er ontstond als het ware een gemeenschap van gemeenschappen, de parochie zelf ging meer leven. Groepjes van mensen kwamen bij elkaar: van de poetsploeg tot en met het kernteam van de Alphacursus, van het kerkbestuursteam tot en met de schoffelaars van het kerkhof, van de werkgroep communicanten en vormelingen tot en met het team van ons nieuwe dialoogmuseum de Crypte, van het kinderkoor en de vele andere koren tot en met de leiders van de tiernegroep. En ga zo nog maar even door... Natuurlijk denk ik ook terug aan de renovatie van het kerkplein van de Martinuskerk, de aanleg van de nieuwe oprit met parkeerplaats bij de pastorie en het vernieuwen van ons parochiezaaltje met een nieuwe keuken en toilet. Doordat we als gemeenschap een sterk team vormden, konden we geestelijk en materieel voor vernieuwing zorgen.

De Kerk als gemeenschap van kleine gemeenschappen. Wat mooi dat ik hieraan mocht werken in Gennep en Heijen. Hopelijk gaat de nieuwe pastoor hiermee door, zodat dit mooie werk voortgezet kan worden. Natuurlijk mag en moet hij zijn eigen accenten gaan leggen en ik wens hem daartoe veel inspiratie en Gods zegen.

Begin februari zullen we samen de Heilige Mis vieren waarin we een nieuwe priester welkom mogen heten en ik afscheid zal gaan nemen. Hiermee laten we zien dat de Kerk in Gennep en Heijen doorgaat, dat de ene priester het stokje doorgeeft aan een andere. Het afscheid en de verwelcoming laten we bewust samenvallen om onszelf als priesters een beetje uit het centrum te plaatsen, want uiteindelijk zijn wij slechts instrument en dienaar van de Kerk. “Jesus Christus is dezelfde gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid” (Hebr. 13, 8)

Graag wil ik iedereen bedanken die mij in de afgelopen jaren op welke manier dan ook heeft gesteund. Tevens bedank ik de Gemeente Gennep, alle verenigingen van Gennep en Heijen, de vele bedrijven en scholen met wie ik mocht samenwerken, en zeker ook de andere geloofsgemeenschappen in onze gemeente! Mijn grote dank gaat uit naar alle kerkbestuursleden en vrijwilligers van onze parochiefederatie met wie ik al die jaren heb mogen samenwerken en opbouwen. En last but not least dank ik mijn collega-priesters! De priesters van dekenaat Venray maar ook de Duitse priesters met wie ik mooie vriendschappen heb opgebouwd. We hebben elkaar bemoedigd en versterkt, over de grenzen heen. Dank aan de pastoors Harry Reijnen, Theo Miedema en Rick Blom voor de broederlijke samenwerking en de keren dat ze hier inzetbaar waren voor weekendmissen, uitvaarten en wat al niet meer. Met name dank ik ook Mgr. H. Smeets die mij in de eerste jaren van mijn pastoraat heeft geholpen als deken van Venray en nu een krachtige voorspreker mag zijn in de hemel. Maar ik dank ook de huidige deken van Venray, Ed Smeets, voor zijn onvermoeibare inzet voor ons dekenaat, voor zijn stimulans in het herstructureren en vitaliseren van de Kerk in deze regio. Dank daarvoor!

Zij die gaan, gaan met hen die blijven; en zij die blijven, blijven met hen die gaan. Graag draag ik jullie allemaal mee in mijn hart en in mijn gebed! Graag tot ziens een keer in Echt! Gods zegen!

Guido Kessels, pastoor